

РЕШЕНИЕ

№ 6426

гр. София, 16.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7213** по описа за **2020** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба подадена от Комисия за финансов надзор(КФН),чрез процесуален представител –юрисконсулт И. Г., срещу решение от 07.04.2020год. на СРС, НО, 20 състав, постановено по НАХД№ 17103/ 2018 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № Р - 10 - 760/07.09.2018 г., издадено от член на Комисията за финансов надзор, изпълняващ правомощията на заместник председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ на КФН, срещу [фирма], за това, че [фирма] не е представило в КФН в срок до 31.01.2018 г. включително годишните справки и отчети за 2017 г., с което на 01.02.2018 г. в [населено място] е нарушило разпоредбата на чл.311, ал.3,т.1 от КЗ, във връзка със Заповед №322/15.10.2012 г., допълнена със Заповед №10/13.01.2016 г., поради което и на основание чл.53, чл.27 и чл.83 от ЗАНН, чл.16,ал.1,т.19 от Закона за Комисията за финансов надзор, чл. 647, ал.2 и чл.644, ал.1, т.2 от КЗ на същото е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 000 лева.

В касационната жалба се твърди, че съдебното решение е постановено при допуснато нарушение на процесуалния и материалния закон, като изведените правни изводи са неправилни и противоречащи на приложимия закон. Твърди се, че решението е

незаконосъобразно, като мотивите за отмяна на НП са неправилни. От съда се иска решението на въззивната инстанция да бъде отменено и издаденото НП да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно. В съдебно заседание по делото, чрез процесуалния си представител поддържат жалбата и молят въззивното решение да бъде отменено, по съображения изложени в жалбата. Претендират юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът редовно призован за съдебно заседание по делото не се представлява. По делото е постъпила молба от пълномощник на същия и писмени бележки, с развити доводи по същество.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е основателна и доказана и моли същата да бъде уважена.

Административен съд- София-град, в настоящия касационен състав, след преценка на доказателствата по делото, изложените касационни основания и становищата на страните, при съобразяване разпоредбата на чл.218, ал.1 и 2 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в законоустановения срок по чл.211, ал.1 от АПК, във вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление (НП) № Р - 10 - 760/07.09.2018 г., издадено от член на Комисията за финансов надзор, изпълняващ правомощията на заместник председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ на КФН, срещу [фирма], за това, че [фирма] не е представило в КФН в срок до 31.01.2018 г. включително годишните справки и отчети за 2017 г., с което на 01.02.2018 г. в [населено място] е нарушило разпоредбата на чл.311, ал.3, т.1 от КЗ, във връзка със Заповед №322/15.10.2012 г., допълнена със Заповед №10/13.01.2016 г., поради което и на основание чл.53, чл.27 и чл.83 от ЗАНН, чл.16, ал.1, т.19 от Закона за Комисията за финансов надзор, чл. 647, ал.2 и чл.644, ал.1, т.2 от КЗ на същото е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 000 лева. Въззивният съд е установил фактите от значение за спора и направените изводи са правилни.

Установено е, че [фирма], като застрахователен брокер, подавало годишните си отчети и справки в периода 2013 г. - 2017 г. по електронен път до 30-ти януари всяка година, като за 2015 г., 2016 г. и 2017 г. това било извършвано от управителя на дружеството Л. С. И., който единствен имал необходимия за това електронен подпис и достъп до електронната система на КФН в периода 29.07.2014 г. - 19.06.2018 г.

На 20.09.2017 г. на заседание на Общото събрание на съдружниците на [фирма] били взети решенията: дружествените дялове от капитала на същото да бъдат продадени на Любов А. Г. /несъдружник в него/ и същата станала едноличен собственик на [фирма], преобразувано в Е.; дейността на [фирма] като застрахователен брокер да бъде прекратена и лицензът да бъде върнат до издаването на такъв на навия собственик. На 21.09.2017 г. бил сключен договор по чл.129 от ТЗ за прехвърляне на дружествени дялове. За тези решения И. уведомил всички застрахователни компании, с които [фирма] било в договорни отношения, както и КФН.

Във връзка с постъпило в КФН на 27.09.2017 г. заявление от управителя на [фирма] Л. С. И. за заличаване на същото от регистъра на застрахователните брокери, воден от КФН, с оглед взетото за това на 20.09.2017 г. решение, и вписаните на 10.10.2017 г. в

ТР промени - промяна на наименованието и правната форма на дружеството - като [фирма], промяна на собственика и управителя на дружеството и промяна в предмета на дейност и седалището на дружеството, както и с постъпила в КФН информация от Любов А. Г., че потвърждава всичко това, с Решение №1511-ЗБ/04Л2.2017 г. на заместник председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, било заличено [фирма] /с предишно наименование [фирма]/ от регистъра на застрахователните брокери, воден в КФН. На [фирма], в частност на управителя му Г., не бил издаван достъп до електронната система на КФН, единствено чрез която електронната система се представяли в КФН годишни справки и отчети.

До 31.01.2018 г. включително, от [фирма] /с предишно наименование [фирма]/ не са били представени в КФН годишните справки и отчети за 2017 г., нарушение на разпоредбата на чл.311, ал.3, т.1 от КЗ и във връзка с това от КФН било изпратено писмо-покана от 18.04.2018 г. до Любов А. Г. - представляваща [фирма] за явяването ѝ в КФН на 25.04.2018 г. за съставяне на АУАН, което последната обаче получила на 26.04.2018г., поради което нито тя, нито упълномощен представител на [фирма] се явили в КФН на 25.04.2018 г., когато бил съставил АУАН срещу [фирма] в отсъствието на управляващата и представляваща го Любов А. Г. или на друго упълномощено от дружеството лице.

Въззивният съд правилно е приел, че безспорно на [фирма], в частност на управителя му Г., не е бил издаван достъп до електронната система на КФН, и дори и от доказателствата да може да се приеме, че [фирма] /с предишно наименование [фирма]/ е следвало да представи в КФН в срок до 31.01.2018 г., включително годишните справки и отчети за 2017 г., за същото е била налице обективна фактическа невъзможност да направи това, е оглед заповедта на заместник председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ - № 322/15.10.2012 г., допълнена със Заповед №10/13.01.2016 г. - посоченото да се прави само във формата на електронен документ, подписан с квалифициран и утвърден по образец електронен подпис на представляващия брокера.

АУАН /въз основа на който е издадено и процесното НП/ е съставен в нарушение на императивните разпоредба на чл.40 от ЗАНН, ал.1 на който регламентира, че АУАН се съставя в присъствието на нарушителя, докато в случая е безспорно, че АУАН е съставен в отсъствието на наказаното лице, без да е било налице никое от визираните в ал.2 на чл.40 от ЗАНН посочени предпоставки за това - когато нарушителят е известен, но не може да бъде намерен или след покана не се яви за съставяне на акта.По делото е установено, че управителят на [фирма], е получил писмото – покана да се яви на 25.04.2018год. за съставяне на акта, ден по- късно – на 26.04.2018год.

По изложените съображения и настоящата инстанция намира, че оспореното решение е законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, X-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение без номер от 07.04.2020г. по НАХД№ 17103/ 2018 г., по описа на СРС, НО, 20 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: